

Aan:

Het college van burgemeester en wethouders gemeente Katwijk

Postbus 589

2220 AN KATWIJK

Valkenburg, 5 juni 2020

Betreft: Zienswijze op zaaknummer 1544444 voor het kappen van 122 vergunningplichtige bomen voor de Rijnlandroute langs de Ir. G. Tjalmaweg (N206)

Geacht college,

Hierbij dien ik mijn zienswijze in tegen de door u verleende omgevingsvergunning betreffende het kappen van 122 vergunningplichtige bomen voor de Rijnlandroute langs de Ir. G. Tjalmaweg (N206), bij u bekend onder zaaknummer 1544444. Het betreffende besluit is door u gepubliceerd op 8 mei 2020.

Ik ben belanghebbend, omdat:

Mijn woning zich bevindt in de buurt van de plaats waar de kap van de bomen plaats gaat vinden. Mijn kind(eren) leerling(en) is (zijn) van OBS "De Dubbelburg", direct langs het vergunde tracé van de tijdelijke N206.

Ik een bewoner ben in de omgeving van de Parkstrook, vallend onder een kwetsbare groep. De leefbaarheid in mijn leefomgeving negatief wordt beïnvloed door het kappen van deze bomen. De flora en fauna in het gebied waar de bomenkap plaats vindt onherstelbare schade ondervindt.

Mijn zienswijze bestaat uit de volgende bezwaren tegen het verlenen van de omgevingsvergunning voor het kappen van 122 vergunningplichtige bomen van de RijnlandRoute langs de Ir. G. Tjalmaweg:

De aangevraagde activiteit is niet in overeenstemming met de daaromtrent in het ter plaatse geldende provinciaal inpassingsplan RijnlandRoute (hierna; het PIP) gestelde regels, daar de 122 vergunningplichtige bomen **buiten** de PIP-grenzen liggen en de vergunning dus separaat getoetst dient te worden aan de Flora- en Faunawet en andere wetten en normen.

Er zijn uitvoerbare, gelijkwaardige alternatieven aan de zuidzijde van de huidige N206. Deze zijn uitvoerig bestudeerd en getoetst door Katwijk Smart Village. Er is dus geen noodzaak om de tijdelijke N206 aan de noordzijde van de huidige N206 te situeren, zo dicht langs de huizen. In het verlengde hiervan is er geen noodzaak om de 122 vergunningplichtige bomen te kappen, o.a. conform toetsing aan ADC-toets.

Het kappen van de 122 vergunningplichtige bomen is in strijd met het door de gemeente Katwijk vastgestelde Esthetisch Plan van Eisen, onherroepelijk vastgesteld in januari 2018.

Het criterium van de onlosmakelijkheid is neergelegd in artikel 2.7 Wabo. Van onlosmakelijke samenhang is slechts sprake als één feitelijke handeling per definitie in meerdere vergunningplichten, als bedoeld in artikel 2.1 of art. 2.2 van de Wabo, resulteert (Rechtbank Amsterdam, 30-11-2011, LJN BU9195). Door te kiezen voor een innovatieve bouwmethode voor de verbreding van de N206 is het nodig om de huidige weg geheel af te graven en een tijdelijke N206 aan te leggen voor een periode van minimaal 18 maanden. Er is geen andere noodzaak, dan mogelijk financieel voordeel, om te kiezen voor de innovatieve bouwmethode. Door te kiezen voor een beproefde conventionele bouwmethode is een tijdelijke weg geheel niet nodig en is er ook geen sprake meer van onlosmakelijkheid.

In de kapaanvraag staat: *“aangevraagd voor het kappen van 119 vergunningplichtige bomen voor de tijdelijke verlegging van de N206, de realisatie van de nieuwe parkzone, de realisatie van het definitieve snelfietspad en wijziging van de waterhuishouding. Deze werkzaamheden zijn onderdeel van de aanpassing van de N206 Ir. G. Tjalmaweg in het kader van de RijnlandRoute.”* Hierdoor wordt bepleit, dat de bomenkap onlosmakelijk is aan het totaalproject en het feitelijk ook in één aanvraag had moet worden aangevraagd. Deze separate aanvraag is in het kader van onlosmakelijkheid ongegrond en procedureel onjuist. Een opzichzelfstaande kapvergunning – zonder daarin de overige projectaspecten te betrekken – treft immers ook geen doel. Stel dat de vergunning voor de kap eerder onherroepelijk is dan de vergunningen voor de overige projectonderdelen, dan zou dat immers betekenen dat de kap ongehinderd kan aanvangen zonder dat zeker is dat de overige projectonderdelen ooit in rechte kunnen plaatsvinden. De belangen voor de omgeving worden door de loskoppeling onevenredig geschaad.

Het verdwijnen van de bomen in het huidige parkgebied ten noorden van de N206 leidt tot het verdwijnen van de natuurwaarde van de gehele parkstrook. Het is mij bekend dat er in de eindsituatie weer een nieuwe parkstrook gecreëerd wordt (waar overigens de benaming ‘parkstrookje’ beter op zijn plek zal zijn), maar dat neemt niet weg dat ook in een tijdelijke situatie het huidige parkgebied niet gemist kan worden. Op papier en in de wet- en regelgeving is een oude boom hetzelfde als een jong boompje dat tientallen jaren nodig heeft om volgroeid te raken, maar de beleving is totaal anders. Op dit moment staan daar de oudste en mooiste bomen van Valkenburg, als je kijkt naar openbaar gebied. Nota bene aangeboden door de Provincie Zuid-Holland bij de opening van de Tjalmaweg in 1988. Niet alleen zijn ze uiterst waardevol in de beleving van het gebied, ook zijn zij in termen van klimaatverandering met hun omvangrijke bladerdak vele malen waardevoller dan jonge boompjes.

Het huidige parkgebied is, naast de Dorpsweide nabij 't Duyfrak, het enige groene gebied binnen het dorp Valkenburg waar het mogelijk is om recreatief te wandelen, te fietsen, hard te lopen, te skeeleren of paard te rijden. Ondanks de ligging naast de huidige N206 hechten niet alleen Valkenburgers veel waarde aan dit parkgebied, ook vele anderen maken er gebruik van als onderdeel van hun fiets- en wandeltochten. Door de kap van de 122 vergunningplichtige bomen en het in de eindsituatie overblijvende parkstrookje is van bovengenoemde activiteiten, zeker in het kader van de 1,5 meter leefomgeving, geen sprake meer.

De afstand tussen de tijdelijke N206 en de woningen aan het Veldzicht, Zwammerveld, Legioen-dreef, Valkenhorst en Duinzicht is onacceptabel kort. Op alle plaatsen is de afstand tussen de woningen en de tijdelijke N206 fors kleiner dan 30 meter, waarbij de kortste afstand slechts 19 meter is. Het is ongelooflijk dat er iemand heeft bedacht dat dit een redelijke oplossing zou zijn voor de direct omwonenden. Met name de schoolkinderen op de Dubbelburg en de ouderen aan het Zwammerveld zijn kwetsbare doelgroepen. Je hart breekt als je bedenkt dat de ouderen aan het Zwammerveld in de laatste fase van hun leven letterlijk een provinciale weg door hun gemeenschappelijke tuin krijgen, in plaats van in alle rust te kunnen genieten van het vrije uitzicht en aangrenzende natuur. Dat wordt vrij lastig met een metershoge ‘noise barrier’ voor de deur. Omwonenden en belanghebbenden zijn onvoldoende gehoord in deze en daarom/bovendien is dit in strijd met het algemeen maatschappelijk belang.

Op grond van artikel 4.12 van de Algemene plaatselijke verordening gemeente Katwijk (hierna APV), gelezen in samenhang met artikel 2.18 van de Wabo, kan de omgevingsvergunning voor deze activiteit worden geweigerd op grond van de natuurwaarde van de houtopstand, op grond van de landschappelijke en beeldbepalende waarde van de houtopstand, op grond van de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpschoon en voor de leefbaarheid van de houtopstand. De 122 vergunningplichtige bomen vormen een enorme natuurwaarde voor omwonenden, maar ook voor andere inwoners van Valkenburg en Katwijk a/d Rijn. Vanaf de N206 vormen de 122 vergunningplichtige bomen een landschappelijke en beeldbepalende waarde en vormen zij een natuurlijke scheiding tussen de polder aan de Mient en Kooltuin en 't Joght. Geluid van de N206 wordt door

deze volgroeide bomen geabsorbeerd en in de zomer vormen de grote bomen een natuurlijke air-conditioning. Zeker voor de vele ouderen en voor de kinderen is de schaduw van de kronen van de bomen van enorme waarde, biedt zij bescherming en verkoeling en absorbeert deze schadelijke UV-straling. Tevens huisvesten de grote, inmiddels 30 jaar oude bomen beschermende flora en fauna, waaronder vleermuizen.

Het belang van het huidige parkgebied raakt niet alleen de direct omwonenden, maar ook de rest van het dorp en ook mensen van buiten het dorp Valkenburg. Het is wat mij betreft een kwestie van algemeen belang, niet van individueel belang.

In de ontwerpbeschikking is uiteengezet dat aanvrager in de gelegenheid is gesteld om de aanvraag aan te vullen. De inhoud van het verzoek tot aanvulling (brief van 18 december 2019) maakt geen deel uit van de ter inzage gelegde stukken. Volstrekt onduidelijk is nu wat de specifieke overwegingen zijn geweest om uiteindelijk te concluderen dat is voldaan aan de indieningsvereisten en hoe de belangen van de omgeving daarin zorgvuldig zijn meegewogen. Het lijkt er namelijk op dat de omvang van de fysieke ingediende stukken nu een grotere rol heeft gespeeld in de besluitvorming dan de inhoud en/of de kwaliteit daarvan. Bijvoorbeeld:

- Tussentijds Evaluatieverslag Rijnlandroute – Tjalmastrook van ADC-Architecten uit december 2017 bevat conceptonderdelen. Besluitvorming op basis van conceptstukken kan niet de bedoeling zijn;
- Onduidelijk is of na het verzoek van de gemeente tot aanvulling (de ontbrekende brief van 18 december 2019) daadwerkelijk veldonderzoek is gedaan en of dat is uitgevoerd door daartoe gekwalificeerde ecologen. In de aanvullende Memo extra kap bomen en vleermuizen van Boskalis van 17 januari 2020 is tot slot aangegeven: *“Met de kap van bomen is geen aanpassing van de huidige ontheffing FF-wet noodzakelijk en is geen nieuwe ontheffing Wnb noodzakelijk.”* De vraag staat nu ook open of dit nu een eigen bewering is, of één van de daartoe bevoegde instantie (Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, RVO). Recente toestemmingen van RVO zijn echter niet aangetroffen in het dossier. Verwezen wordt in dat kader ook naar de strekking van de eerdere constatering dat de zone voor de kap niet gelijk staat aan de grenzen van de PIP. De vraag is derhalve niet beantwoord of de verleende kapvergunning past binnen de scope van de Ontheffing 5190015954950 voor het tijdvak van: 1 januari 2016 tot en met 31 december 2020. De vergunning kan geen standhouden als deze niet past binnen de scope van de afgegeven ontheffing, omdat dan in strijd wordt gehandeld met deze ontheffing.

Verder zou ik de volgende argumenten willen aandragen om de verleende omgevingsvergunning in te trekken:

Tot slot:

Hierbij doe ik een beroep op het college om daadwerkelijk de belangen van de eigen inwoners te laten prevaleren boven de belangen van de provincie. Bomen, zeker de grote zoals inmiddels gegroeid in de Parkstrook, zijn van enorme waarde op de beleving van de leefomgeving. Groen verkoelt, beschermt, ontfermt en geeft een extra dimensie aan de kwaliteit van leven van omwonenden.

Ik vertrouw erop dat deze argumenten voldoende grond bieden om de omgevingsvergunning in te trekken.

Vriendelijke groeten,

Handtekening:

(gebruik het pen- of handtekeninggereedschap van uw PDF-programma om te ondertekenen)

Naam:

Adres:

Postcode en plaats: